

Sinisulg

ERIVÄLJAANNE

MONARH LIINA SALUMETS

LK 2-3

INTERVJUU DIREKTORIGA

LK 3-4

LK 5-11

ABITURIENTIDE KLASSID

REA RAUSI LOOMAPERE

LK 12

LK 3

Mingi muusika üritus 2018

LÜG Mingi Muusika Üritus
26.03.2018 | Fotod: Markus Sein

Intervjuu LÜGi esimese naismonarhiga

Laupäeval, 7. märtsil, istusin ma Võlvi köögis koos Hanna-Liina (talle meeldib tegelikult , kui öelda ainult Liina) Salumetsa, Läänemaa Ühisgümnaasiumi esimese naismonarhiga. Me vestlesime meie koolist ja üldiselt Liina mõtetest teda ümbritseva suhtes.

Palun kirjelda enda senist valitsusaega. Kuidas oled oma tööga rahul?

“Huvitav... See õppeaasta on üldse väga huvitav olnud - meil vahetus majas direktor ja oli ka au teda valimas käia. Mul oli ka võimalus Vikerraadios intervjuu anda teemadel Eesti 100 ja meie kool. Kokkuvõtlikult, olen ikka asjalik olnud - korraldanud, jooksnud, toole tassitud... Raske on end hinnata.... Tahes-tahtmata tekivad võrdlusemomendid, näiteks kõik eelmised monarhid on olnud poisid.”

Kuidas hindad VÕLVi tööd sel aastal?

VÕLV on kahtlemata väga tegus ja meil on väga toredad inimesed koos. Selle aasta eripära on see, et võibolla kümnendikud on keskmisest vaiksemad, aga me oleme nad VÕLV'is kuidagi “lahti saanud.” Kõik on tegusad, oleme sibliinud ja toimetanud.

Kandideerisid analoogilisele tiitlile ka Haapsalu Põhikoolis aastal 2014, seal aga võitu ei korjanud. Mida tegid gümnaasiumis teisiti?

“Jaa... Kui ma kandideerisin krahvinnaks, olin ma selles koolis käinud ainult ühe aasta. Ma tulin Martnast, väiksest koolist suure kooli. Gümnaasiumis oli teisiti see, et olin saanud juba alates 10. klassist olla VÕLV'is, olin saanud kogu selle aja kaasa tiksuda, teha, vaadata. Ma ei olnud enam uus ega tundmatu, eks olin ka ennast mingil määral tõestanud.”

Kas leiad, et monarh peab olema eeskujuks teistele?

“... Jaaa... Kahtlemata! Kas ta nüüd PEAB või ta nii ehk naa ON? Eeldatakse, et ta on. Ilmselt ei seisne eeskujuks olemine kuidagi välises, näiteks käib monarh (mina siis) katkiste teksapükstega...” (*naerab*)

Siit küsimus: Kas sa pead ennast heaks eeskujuks?

“Suhteline. Ma leian, et ma olen tore, aga meil kõigil on omad pahed. Kui sa kellegi endale eeskujuks võtad, võiksid sa ikkagi võtta selle hea osa temast. Täheandab, et kui mina panen pea ahju, siis ma ei eelda, et kõik seda järgi teevad. Aga ma pole hilinenud väga kaua aega - teisest veebruarist mitte ühtegi hommikut.”

Mis meeldib sulle Läänemaa Ühisgümnaasiumis?

“Võiks ju olla hästi juustune ja öelda “KÕIK!”, aga mulle meeldib, et see on koolimaja, kus minu meelest õpilased tunnevad end koduselt. Siin

on sul õpetajatega hea kontakt ja sa tunnend end nendega võrdselt.

Milliseid õpilasi näed järgmisel aasta monarhiks kandideerimas?

“Muidugi ma ju näen inimesi VÕLV'is tegutsemas. Ma näen näiteks seda, et Gert Käsk on juba üheteistkümnendikuna juhatuses. Tal on võimalus seda kõike hästi lähedalt näha, mis on kindlasti hea stardipakk talle. Konkurentsi on ka kindlasti, sest igal aastal on ka üllatajaid.”

Kuidas vaatad otsa eelseisvatele eksamitele?

“Ma tean, et kui sa tahad head tulemust, pead õppima ja pingutama. See pole otseselt probleem, aga kolme aastaga oled sa rassinud, sa oled väsinud, ei jaksa, ei viitsi, aga sa pead. Aga üleüldiselt ma olen positiivselt meelestatud. Mul on teada, mida edasiõppimiseks vajan, ja selle najal ma ka õpin.”

Kes on sinu lemmikõpetajad?

“Jätkuvalt jään sellele truuks, et meil on siin kõik väga toredad õpetajad, aga tahes-tahtmata inimesel tekivad lemmikud, kes esimesena pähe hüppavad. Kindlasti klassijuhataja Tiina Brock, Mairi Grossfeldt ja pähe hüppab ka Jaana Maripuu. Ta küll kohati teeb selliseid naljakaid nõkse tunnis - niidab jalad alt ära, aga tegelikult on ta väga tore.”

Milliseid häid sarju soovivad Netflix'ist?

“Mina isiklikult olen näinud sarja “Friends” neli korda. Koolivaheajal vaatasin viis hooaega ära. Kindlasti ja

Liisa Rootare, 12.H

“Stranger things” ja “Teen wolf”. Väga basic...”

Miks on Läänemaa Ühisgümnaasiumile vaja monarhi?

“Esindusisikut on alati vaja. Keegi, kelle sa saad tanki lükata. Ja no... Tore tiitel!”

Soovid sa veel midagi oma kaaslastele öelda?

“Tahan öelda, et tõsiselt, hinnake iga hetke! See pole mingi kaheteistkümnendiku lõpu hingelaul, ma olen seda algusest peale mõelnud. Meie kool on nii ilus! Ja palun kandke vahetusjalatseid! Lisaks olge õpetajatega toredad, siis nad on ka teiega toredad.”

MINGI MUUSIKA ÜRITUS

Kes hiljaks jäi, see ilma jäi - juba neljas MINGI MUUSIKA ÜRITUS on toimunud!

26. märtsil kõlas Läänemaa Ühisgümnaasiumi seinte vahel lugusid rockist popini. Lavalaudadele leidsid tee klassikollek-tiivid, õpetajate punt, duetid, õpilasbändid ja isegi üksik kitarr, mis sai sõrmitsetud lausa viie kätepaari poolt. Kogu üritu-sele andsid erilise lihvi muheda ütlemisega õhtu-juhid Gert Käsk ja Andree Prees, kes sõna otseses mõttes saabusid lavale kastist.

Tuge etteastetele pak-kus bänd: basskitarril Karel Rahu, klaveril Karin Lükk-Raudsepp, trummidel Kristjan Lepik ja kitarril Kristo Kuuse. Ürituse heli ja valguse sättisid paika Tiit Maivel ja Karl Jakob Nöör. Õhtut jääd-vustas Markus Sein.

Lisett Loderaud, 12.M

Lembenurk

Tähelepanelikud silmad ja kõik normaalkuulmisega kõrvad, on tähendanud, et meie koolimaja on saanud endale mitteametliku lembenurga. Nimelt on end raamatukogu tagaosas olevatel kotttoolidel tihtilugu sisse seadnud armastav noorpaarike. Kohtumised on kestnud juba laias laastus kooliaasta algusest alates ja silma on jäädud ka teistele õpilastele. Leidub nii kaasaelajaid kui ka murelikumaid õpilasi. Nimelt olevat peale südamedaami leidmist noormehe *mem*e'd nõrgaks jäänud, kommenteerib poisi sõber Nero Beks (*nimi muudetud*). Kogu Läänemaa Ühisgümnaasiumi Meediaklubi soovib noortele edu eksamitel ja pikka armastust!

Liisa Rootare, 12.H

Intervjuu LÜGi uue direktori Ain Iroga

Meie kool sai 1.veebruari uue direktori. Me küll teame, milline ta välja näeb ja nii mõnigi on temaga juttugi saanud rääkida. Kuid kes ta täpsemalt on, seda püüdsingi välja uurida oma esimese missioonina koolilehes.

Olete direktorina ametis olnud nüüd umbes kuu aega. Kuidas on teile LÜG meeldinud?

Seda on minult juba päris palju küsitud, aga jah, mulle meeldib siin. Tegelikult olen ma juba enne seda Haapsalus 9 aastat töötanud. On olnud veidi kokkupuuteid siin majas varem tegutsenud kooliga (*Haapsalu Wiedemanni Gümnaasium*), kuid palju rohkem puutusin ikka kokku Kuuse tänaval asunud kooliga (*Haapsalu Gümnaasium*). Aga mul on hea meel, et need koolid on üheks saanud.

Ennist te ju töötasite õpetajana. Kas te ei igatse õpetamist või klassi ees seismist?

Hetkel veel ei ole jõudnud, aga ma arvan, et kindlasti see aeg tuleb.

Aga kui palju kokkupuuteid on teil siiani meie kooli õpilastega olnud ja mis mulje oleme endast jätnud?

Kuna ma tunde ei anna, siis neid kokkupuuteid ei ole olnud väga palju. Olen üksikutega koridori peal vestelnud ja mõne hilinejaga pikema lause vahetanud. Aga mulle meeldib see, et hommikuti vaatavad ikka valdavalt rõõmsad näod vastu. Ning mis mulle näiteks väga meeldis, oli meie vabariigi aastapäeva aktus. Minu jaoks oli see väga võimas, kuid ma tean, et siin on aastaid väga tugevad ja vahvad üritused olnud. Ilmselt sinise rahva jaoks on sellised üritused juba tavapäraseks kujunenud. (*Intervjuu toimumise*

LÜG Mingi Muusika Üritus
26.03.2018 | Fotod: Markus Sein

ajaks polnud veel MMÜ toimunud, kuid 3 postitust pärast MMÜ-d Ain Iro FB lehel näitab, et seegi üritus meeldis talle väga - autor)

Te olete enne klassijuhataja olnud minu andmete järgi. Kui tuleks võimalus uuesti klassijuhatajaks hakata, kas te tahaksite?

Ma arvan, et praeguse töö kõrvalt ei oleks see väga mõistlik. Kui ma ükskord kunagi olen jälle tavaline õpetaja, siis ma võin klassijuhataja loomulikult olla. Klassijuhataja jaoks on klass nagu pere siin majas.

Ametilt olite varem matemaatika-õpetaja. Miks te just seda ainet tahtsite õpetada?

See on nüüd selline küsimus, et ma ei tea isegi seda vastust. Ju siis matemaatika oli midagi sellist, mis mulle sobis.

- Ma tegelikult tahtsin iseenesest arstiks õppida,

aga endal ei olnud nii palju tarkust, et korralikult keemiat õppida koolis ja siis mul jäi see arstiks õppimine ära. Ja teine valik oligi matemaatika, aga ma ei läinud õppima matemaatika-õpetajaks, vaid lihtsalt matemaatika eriala. Sealt tulevad ka erinevad statistikud, programm-meerijad ja

pangategelased. Aga ma lihtsalt mõtlesin, et teen igaks juhuks sellise pedagoogilise variandi endale kõrvale. Hiljem läksin kooli praktikale ning mulle hakkas õpetamine meeldima ja nii ma kooli jäingi.

Kas te mäletate oma esimest päeva õpetajana?

Ma olin küll varem praktikal käinud, aga kui ma päriselt õpetajana läksin tööle, siis 1.september oli reede ning õige tööpäev pidi tulema alles esmaspäeval, kuna 1. septembril on ju teadupoolest aktused. Ma mäletan seda, kuidas ma hirmsasti tahtsin tööle minna. Minu jaoks oli see nädalavahetus ilmselt kõige pikem nädalavahetus. Ma ei tea, miks ma nii väga ootasin seda esimest tööpäeva klassi ees.

Kaua te Viljandis olite ja kuidas seal õpetada oli?

Viljandis ma olin viis ja pool aastat, Viljandi Gümnaasiumi loomise algusest saadik, ja oli huvitav, sest just siis sai alguse riigigümnaasiumide uus areng või ring. Seal sai ka jälgida, kuidas uus koolipere kokku kasvab.

Eelmisel aastal kandideerisin ma peale LÜGi ka Viljandi Gümnaasiumisse ning sain sisse võõrkeelte suunda, kuhu ma ka soovisin, kuid otsustasin LÜGi kasuks enda elukoha pärast. Mida arvate minu valikust?

Kui on süvendatud huvi inglise keele või üldse võõrkeelte vastu, siis Viljandi Gümnaasiumi keeltesuund on hea valik, sest sinna võetakse vastu piiratud arv õpilasi ning seal on suur valik erinevaid keeli, mida saab õppimiseks valida. Viljandi on ka selles suhtes heas asukohas, et nii Tartusse kui Tallinnasse ei ole väga keeruline saada. Haapsalust saab Tallinnasse hästi, kuid Tartusse on juba raskem sõita. Aga LÜG on ka suurepärase kool ja hea valik.

Mida te arvaksite LÜGi teklit? See on üks minu suur soov, mis võiks meie koolil olla.

Seda mõtet võib täiesti mõelda. Kuid iseenesest me teame, et teklid on enamasti nn eliitkoolidel ja tekkel on miski, millega nad püüavad eristuda teistest. Kuid tekkel on uhke ainult siis, kui õpilased oleksid ka nõus seda kandma. Kui juhtuks nii, et me näeme vaid üksikuid õpilasi tekleid aktustel kandmas, siis poleks asjal üldse mõtet. Kindlasti peaks õpilastelt küsima arvamust ning kas nad tunneksid uhkust oma kooli üle seda kandes. Aga seda teemat tasub kindlasti kuskil aruta.

Kus te üles kasvasite ja kelleks noorena saada tahtsite?

Mina olen pärit Ida-Virumaalt, täpsemalt Jõhivist. Seal ma olen kasvanud, õppinud ja esimesed aastad töötanud. Eks ikka päris väiksena tahtsid kõik autojuhiks saada, kuid kui ma juba teadlikum olin, siis oli ikka soov arstiks saada.

Kes või mis aine õpetaja oli teie lemmikõpetaja koolis?

Hästi tore oli meie klassijuhataja, kes oli siis saksa keele õpetaja, ja ilmselt on mulle ikka kõige rohkem matemaatikaõpetajad meeldinud ja meelde jäänud.

Mina olen inimene, kes lükkab kõik oma kohustused ja kodutööd hästi viimasele minutile. Kuidas teil sellega oli?

Kui me räägime nendest kodutöödest, mis koolist anti, siis lihtsaimad asju ma tegin järgmine päev vahetunni ajal. Aga paraku meie matemaatikaõpetajal oli komme vihikud kokku korjata enne tundide algust. Seda tegin ma ise ka kunagi õpetajana, et näha, kas on ikka kodutöö tehtud või ei ole. Kuid praegu,

- viimased 10 aastat, olen ma nõnda õpetanud, et ei ole kunagi ühtegi tööd koju teha jätnud ja täiesti võimalik on niimoodi õpetada,

aga sellised suuremad asjad nagu referaadid või kohustuslik kirjandus olid mul varem tehtud ja läbi loetud. Mulle ei meeldi jätta asju viimasele minutile, sest ma kunagi ei tea, mis seal viimasel hetkel veel võib toimuda, järsku mul ei ole aega neid töid teha.

Aga kas teile meeldis raamatuid lugeda?

Seda ma ei saa päris öelda, et ma lausa neelasin neid raamatuid, aga ma kohustusliku kirjanduse lugesin ära ikka ja paar raamatut vabast tahest ka juurde. Ma ei ole selles mõttes väga suur lugeja.

- Kuid kui ma midagi huviga loen, siis on see populaarteaduslik kirjandus.

Kui te peaksite end iseloomustama kolme omadussõnaga, siis mis need oleksid?

Täpne, usaldusväärne ja mõistev.

Kui me teid klassikaaslastega esimest korda nägime, siis te tundusite ikka väga pikk olevat. Kas tohiks küsida, kui pikk te olete?

Mina olen 190 cm pikk. Kuid tänapäeval pean ma juba mõnele õpilasele alt üles vaatama, mis on minu jaoks harjumatu. Siin meil

õnneks nii pikki inimesi pole, aga Viljandis tuli seda päris tihti teha.

Mida või keda võtaksite kaasa üksikule saarele?

Ma tean üht head vastust sellele ja see on, et kaasa tuleb võtta bioloog, kes tunneks loodust ja teaks, mida seal süüa saab.

Aga kui te saaksite praegu olla ükskõik kus, mis koha te valiksite?

Ma arvan, et oleskin kusagil mägedes. Ma ei pea silmas neid tohutuid kõrgmäestikke, vaid lihtsalt looduskauneid kohti. Mulle väga meeldivad Slovakkia Kõrg-Tatrad.

Mis on teie lemmik hobi või vaba aja tegevus?

Geopeitus. (*Geopeitus on värskes õhus mängitav aardeotsimismäng, milles osalejad kasutavad GPS-i või muid navi-geerimistehnoloogiaid või täpseid kaarte, et peita ja otsida spetsiaalseid geopeituse aardeid.*)

Kas teile piisab 24 tunnist ööpäevas või võiks neid rohkem olla?

- Ei, mulle juba ammu ei piisa 24 tunnist ööpäevas.

Kui tunde juurde ei saa, siis võiks vähemalt nädalapäevi rohkem olla ühes nädalas.

Mis on teie lemmikpuuvili?

Ma arvan, et selleks oleks pirn.

Kas te olete pigem introvert või ekstravert

See sõltub minu jaoks täiesti olukorrast. Ma võin olla nii ja ma võin olla naa.

Kes on teie lemmiknäitleja?

Meryl Streep. (*Teda on Oscarile nomineeritud 21 korda! Rekord!*)

Mis on teie lemmiknädalapäev?

Neljapäev.

Kas olete parema- või vasakukäeline inimene?

Paremakäeline.

12.H on pidevalt pildil

12. humanitaarklass on väga värvikate inimeste kombinatsioon, kus $\frac{1}{3}$ õpilastest on poisid ning $\frac{2}{3}$ tüdrukud. Nagu näha, siis poiste võim on meil „meeletu” ning pole imestada, et kõigil kolmel Playbackil, kus oleme klassiga üles astunud, on olnud staarideks meie noormehed. Žüriil on meie etteastetest alati silmad särama löönud ning kõigil aastatel jääme esi nelikusse.

Muusika ning teater

Muusika on olnud meie klassile hingelähedane ning muusikatunnid olid väga erilised. Muusikaõpetaja Karini eestvedamisel ja tugeval juhendamisel suutsime moodustada justkui enda klassi noortekoori, kus laulsime lausa 5-häälselt. Endiselt käime vahetundidel klassiga laulmas ning valmistume minema Võru laulupeole “Uma pido”.

Ka kirjandusega on meil head suhted olnud ning teinud oleme ka midagi teatraalselt lähedat. Nimelt oli meil punkluule teema ning klassijuhataja soovitusel tulime kogu kooseisuga punkaritena kooli, esitasime punkluulet, käisime koridoris tümpsuga

ringi ning tundsim end ühel päeval erilistena. 11. klassis saime lavakunsti ja kirjanduse ühisprojektina Shakespeare'i näidendite monolooge otse Draamateatri laval esitada ja mõni meist jõudis ka finaali!

Heategevus

Tegelenud oleme ka heategevusega. Kümnen-dikena võtsime osa kampaaniast “Täht Idas”, millega aitasime ühtselt sõjakolletes lastele jõulumeeleolu valmistada.

Selleks jagasime klassi gruppideks, iga rühm koostas ühele kindlale vanuserühmale jõulupaki vajalikest, kuid siiski huvitavatest ja armsatest esemetest.

Spordi valdkond

Sport on tegevusala, mis meie klassi eriliselt ei iseloomusta. Meie siiani uhkeim spordialane ülesastumine oli üheteistkümnendikena võidetud kõieveo võistlus. Antud päeva diplom ripub siiani uhkelt koos teistega meie koduklassis (218).

Koosviibimised klassiga

Klassiga oleme ka kooliväliseid koosviibimisi korraldanud - ära oleme käinud nii Peterburis kui Budapestis, nii Vormsil telkimas kui ka Paralepa rannas vorstikesi grillimas, jõuluõhtutest rääkimata.

Veinikindralid Liis Kerstin ning Taniel

Palju on olnud ka klassiõhtuid. Kõigest tehtust on meie vaimustav klassijuhataja Tiina pannud stendile kollaaži, meie armsa klassi ukсед teile avatud uudistama. (Endiselt klass nr 218)

Saavutused

Kui nüüd natukene eputada, siis näidata on meil nii mõndagi. Esimeseks ning kõige tähtsamaks on au omada enda klassikaaslaste seas kooli monarhi, ning mis asja veel eriti uhkeks muudab, on teadmine, et meie klassis on LÜGi ESIMENE naismonarh.

Teiseks krooniti 2017. aasta oktoobris, Ungari ühes mainekas veinikeldris, kaks meie klassi õpilast *veinikindraliteks*. Kui kellelgi on vaja kvaliteetset veinisoovitust, siis võib julgelt pöörduda pildilolijate poole.

Tükike 12.H omaloomingust

*Mens sana in corpore sana
Terves kehas terve vaim*

*Õhtul enne kui tuleb uni
Koorin riided seljast
Ja võtan maha naha
Lasen lihastel hingata
Lasen luudel tuulduda
Et hing ei läheks kopitama*

Luuletuse autor 12.H õpilane Marta Velda Loos

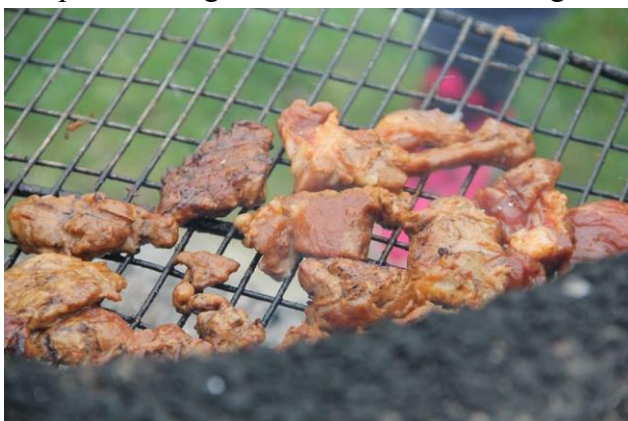
12.SST - klass, mis seisab kolme jalaga maa peal

Klassi iseloomustus

Spordi- ning sotsiaalsuunda iseloomustab kindlasti rõõmsameelsus. Nalja on klassis alati nabani, vahel hakkab isegi õpetaja laginal naerma. Kui kümnendas ei olnud klass kuigi ühtne, siis kaheteistkümnenda lõpuks on sulanud õpilased kokku. Head asjad võtavadki aega.

Ühised hetked

Kõige esimene suurem istumine oli detsembrikuus 2015. Toimus jõuluõhtu ning külla tuli isiklikult jõuluvana, kes jagas kingitusi. Ühiseid hetki saime veel meenutada väljasõidul Toorakule, kus sai nii võrkpalli mängida kui ka ühiselt grillida.

Ühistel kooliüritustel oleme proovinud klassist numברי välja panna, ent iga kord see ei õnnestunudki. Siiski oleme kolmel aastal Playbacki laval esinenud ja endast parima andnud. Tunneme end kõige mugavamalt pigem saalis rahva seast vaatamas.

Erilised inimesed klassis

12.SST klassis esineb väga erineva maailmavaatega õpi-lasi. Ühiseks aga on klassis see, et kõik mõtlevad realistlikult. Õpilaste seas on jalgpallureid, käsipallureid, eksootiliste loo-made kasvatajaid, kunstnikke ning fotograafe.

Fotol on 12. SST klass suunapäeval Tallinna Ülikoolis. Mõned õpilased on pildilt puudu!

12.R - kõige erisugusem klass terves koolis!

Reaalklass on kindlasti üle aastate muutunud üheks parajaks supiks erinevatest ja huvitavatest inimestest. Teistega võrreldes oleme me kõige pisem klass ning pidevas ootusärevuses ja hirmus, et kui üks inimene veel ära läheb, siis peaks teoreetiliselt lakkama klass olemast. Meie klassis on nii erinevate taustadega, iseloomudega ja rahvustega inimesi, mistõttu üksteisega on väga huvitav ja lõbus aega veeta.

Aastatega oleme pidanud kurvastusega ära saatma palju kaaslasi - mõned on langenud teiste klasside küüsi. Igatseme teid!

Klassi eripära

Kui on midagi, milles me särada oskame, siis on see koostöö puudumine! Kuna oleme ka puudumiste arvult teiste klassidega võrreldes esirinnas, on ette tulnud ka pahandusi - terve klass on tunnist puudunud või ainult 1-2 õpilast on tundi läinud. Õpetajad on muidugi šokeeritud, kui kogu klass kohal on. Üldiselt on meie klass pigem vaikne ja tunnis isegi eeskujulik - ei lärma ega sega tundi ning kaasõpilased on abivalmid. Tihti võis läbi aastate näha näiteks, kuidas venelased aitasid vene keelega eestlasi ning need omakorda aitasid eesti ja inglise keelega.

Ühised ettevõtmised

Vahel on küll meie klassil raskuseid ühiste ettevõtmistega ning nii koolisest kui ka koolivälise tegevustega - spordipäeva võite ära unustada, klassidevahelised korvpallivõistlused... "aga kus reaals on?"... mõni ikka veab ennast tähtpäevaks või kontserdiks kohale, kuid üldiselt hindavad õpilased meie klassis oma aega teistmoodi (kõrgemalt).

Meie klassijuhataja

Klassi suurimaks kokkutoojaks ja lausa "klassiemaks" on klassijuhataja Kadri Mitt, kes meid enda tiiva alla võtnud on. Nagu ikka on tema käest saadud läbi aastate hulgaliselt kommi ja paar toetavat sõna ebakindlamatel aegadel. Vähemalt siis, kui tuli aeg Kadri juurde külla minna, olid kõik platsis, ning klass tuli ühiselt kokku tähistama (haruldane juhus). Veel on meil olnud mitmeid ühiseid jõuluõhtuid Võlvis rohke toidu ja vestlusega ning isegi talumehes oleme kokku saanud. Ka kogu lennu reisidel Venemaale ja Ungarisse hoidsime klassiga aeg-ajalt kokku ning nalja sai palju.

Võistlused

Üldiselt sellised sõnad nagu "konkurss", "võistlus", "show" meil verd keema ei aja, kuid kahel aastal otsustasime ikkagi Playback show-l ka osaleda ning KUUMLIIM tõi auväärse kolmanda koha koju. 12ndikena otsustasime kogu möllust puhata ja ise etendust nautida!

Meie talendid

Meil on ka silmapaistvaid talente - laskespordi, kunsti, ajaloo, matemaatika ja kõige muuga tegelevaid tervaid pliiatseid, kes toovad diplomeid olümpiaadidelt ja võistlustelt. Kuid selleks, et teada saada, kes need on, peab ise tutvuma!

12. M on omas maailmas

Me klass koosneb erisuguste huvide ja maailmavaadete inimestest, kus igaüks ajab oma asja ja teeb täpselt seda, mida parasjagu tahab teha. Meile on iseloomulik teha kõike ise - igaüks

on iseenda eest väljas. Meeskonnana toimimine on meile omajagu väljakutseid pakkunud - kõik asjad jäävad alati viimasele minutile, ent viimasel hetkel võtame end kokku ja pühendume 110%.

Klassi iseloomustus

10. klassi tulles tundsi üksteisega suheldes end veidi ebamugavalt ning kohastumine uute klassikaaslastega võttis kõigil aega. 12. klassi lõpuks on koosseisus küll veidi muutusi toimunud, ent sellest hoolimata oleme seltskonnaga harjunud ja suhtleme üksteisega tunduvalt vabamalt. Tundides oleme vahel vaiksed ja vahel veidi jutukamad - eriti kui tundub olevat vähe huvipakkuv, siis kõik leiavad kõrval istuva inimesega midagi rääkida või arutada ja sumin võib kosta üle õpetaja. Nali kuulub meie klassi juurde, kui keegi naerma hakkab, siis automaatselt naerab ka kogu klass. Meriliisile kuulub kahtlemata klassi parima naerja tiitel.

Meie usinus

Oleme usinad õppijad, töökad ja anname endast parima. Meil on super head tulemused nii õppeainetes kui ka olümpiaadidel ja mälumängudes. Lisaks tugevale õppevaimule on meie klassi lahutamatuks osaks ka sport. Meile on iseloomulik võistlushimu ning elame alati mängu sisse. Suur

osa klassi poistest tegeleb jalgpalliga, sealt ka meie klassi spordihing, kuid ka tüdrukud ei jää sportlikkusega alla - tegeletakse nii jooga, võimlemise kui jõusaalitreeninguga.

Esinemised Playbackil

Kui on vaja teha *show*'d, siis on meie klass alati platsis. Playbackil oleme klassikoosseisuga osalenud kahel

korral kolmest ning viimasel korral suutis 12. majandus-suund võita legendaarse Queeni looga "I want to break free" žürii südamed. Eelnevatel aastatel küll auhinnalisi kohti ei saavutatud, ent see-eest näitasime üles aktiivset osavõttu ning pakkusime publikule rohkelt meelelahutust.

Meie klassijuhataja

Meie kallis klassijuhataja Tiiu Soostar on särav ja hoolas klassiingel, kes hoiab meil silma peal, et me puudumistega liiale ei läheks ja liigselt palju arsti juures ei käiks. Ta on näiteks korraldanud meile Tallinnas orienteerumismängu. Seal saime koos Lasnamäe gümnaasiumi õpilastega vanalinnas seigelda ja pealinna ajalugu rohkem tundma õppida, teistpidi integreerusime vene keelt kõnelevate õpilastega. Kõige toredam selle juures oli see, et hiljem vanalinnast tagasi jalutades mängis Piia ukulelet ja laulsime mitmekesi “Kauges külas”, mispeale pälvisime inimeste tähelepanu ja naeratusi.

Muutused meie klassis läbi aastate

Kolm aastat möödus LÜG-is ruttu ja toimunud on mitmeid muutusi klassikoosseisus- tuli Hardi-Mikk ja läks Artur Matto ja seda 12.klassis. Kui 10.klassis käitusime üsna lapsikult ja olime veidi labased ning õpetajatele veidi peavaluks, siis 12.

klassis on näha, et kooli võetakse tõsisemalt ning pingutatakse lõpuni paremate tulemuste suunas. Kuigi oleme suureks saanud, saab meie klassis ikka palju nalja ning huumorimeelest puudu ei jää.

12.M Lugu

*Kuid tihti tegelt tantsime
Ja mõni laulab ka
Puht-ilmselgelt meie oleme
Kõikse andekad.*

*Klassijuhataja ingel meil
Kes õuna kodust toob
Ja oma vabal ajal ta
Armsalt teedki joob*

*Vahel telest näeb me võituisid
Ja loeb meist lehest ka
Ning nagu näha meile
Meeldib endast rääkida.*

*Sest kui pole eneses kindel
Siis tekib suur ju oht
Et napsab keegi võidu sult
Ja oled teine koht.*

Selle luuletuse autor on Läänemaa Ühisgümnaasiumi vilistlane K.C. Rebane

Kristiina Köster, 12.M

Rea Rausi loomapere

Ühel päeval oli kuulda Rea Rausi klassist haukumist. Tõesti-tõesti - see oli ehtne koer, kes seal oma kohalolekust teada andis. See tekitas huvi uurida lähemalt, kuidas on õpetaja Rea Rausil suhe loomadega ja palju tal neid üldse on.

Fotol on koer Täpi oma kodumaja ees päikest ja elu nautimas

Kuidas te loomadesse suhtute?

Mulle meeldib suhtlus loomadega ja nendega koos olemine. Olen sügavalt veendunud, et loomad panustavad inimese vaimsesse ja füüsilisse tervisesse - ega ilmaasjata öelda, et kellel on kass või koer, elab teistest kauem. Pean end loomaarmastajaks.

Mitu kodulooma teil on?

Meil on Siberi Husky Mia, pikakarvaline taks Liisu, sinakashall kass Mustikas, punane kass Maasikas ja vene kääbuskoer Täpi. Lisaks pean mesilasi, ent ilmselgelt on sellest minu jaoks vähe. Mina tahaks rohkem erinevaid koduloomi, aga õnneks on mul mõistlik mees, kes suudab sellele piiri panna. Loomadega kaasneb väga palju kohustusi - näiteks, kui loom põeb mingit haigust, pole see raske vaid temale, vaid ka tema omanikule. Inimene ei peaks kunagi endale looma võtma sellepärast, et ta lihtsalt tahab või talle meeldivad loomad.

Kust teie koduloomad pärit on?

Kassid Mustikas ja Maasikas on varjupaigast võetud. Koer Mia on toodud Soomest, Siberi Husky kennelist, Liisu võtsime 2-kuuselt headelt tuttavatelt ja Täpi oli 7-kuune, kui me tema kohta internetifoorumist kuulutuse leidsime.

Miks te mesilasi peate?

Minu vanaisa pidas kunagi samuti mesilasi. Ta jättis mulle palju võimalusi mesindusega alustamiseks ja sellega jätkamiseks. Meie keskkonnaga on seotud palju probleeme, millest üheks on mesilaste suremine. Tänu mesindusele suhtlen paljude mesinikega, kes on rääkinud, et neil on kümnete kaupa mesitarusid hukkunud; ühes mesitarus võib koos elada sadu tuhandeid mesilasi. Meie oma toit sõltub

Hanah Lahe, 12.M

Toimetajad: Liisa Rootare, Lisett Loderaud, Kristiina Liiv, Demi Link, Johanna Rasu, Kristiina Köster, Hanah Lahe, Anni Kallas

Küljendaja/Kujundaja: Vadim Konov

mesilastest, ilma nendeta poleks meil midagi. Tahan anda oma panuse, et mesilasi alles hoida.

Milline peremees olete oma koertele?

Ma olen väga leebe. Meie koerad on kõik dresseerimata. Ma pean õigeks, et koer peab loomulikult hästi käituma ja teatud olukordades sõna kuulama. Üldiselt ma käsutamist ei poolda, aga mõned käsklused õpetasin neile juba varakult. Tahaksin, et minu loomad oleks vabad ja et ma ei allutaks neid oma soovidele.

Miks te Täpi kooli kaasa võtsite?

Temaga juhtus üks kummaline haigus, millega oli vaja kiiresti ja ootamatult loomaarsti juurde minna. Elan linnast väljas ja aega polnud, seega võtsin Täpi endaga kooli kaasa. Kuna ta on nii väike, siis ei seganud ta kedagi. Ka direktor oli meie uuest 'õpilasest' teadlik.

Kirjeldage Täpit!

Täpi on ülielav, hästi lõbus ja truu. Ta on minu külge nagu kleepunud, mina olen tema kindel lemmik. Kui ma olen kodust kaugel, siis saadab mu mees pilte, kuidas Täpi vaatab aknast välja ja ootab mind.

Ta arwab, et ta on meie peres kõige suurem koer ning kuigi ta üritab seda pidevalt kõigile selgeks teha, ei taha millegipärast keegi sellest aru saada.

Kas teie arvates peaksid olema loomad koolides lubatud?

Hetke emotsiooniga vastan kohe, et loomulikult peaksid! Aga tegelikult, olgem ausad, kõik inimesed pole ju fanaatilised loomaarmastajad. Mõnel on allergia ja mõni kardab. Kool on koht, kus peab kõigiga arvestama.

Juhendaja: Tiina Brock